

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 106. Joannis Martini Siliceti obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

Sæcul. XVI. Pii V. nomine eligebatur. VII. Cle-
A.C. 1557. mens Dolera Genuensis supremus Or-
 dinis Fratrum Minorum, quos Obser-
 vantes vocant, Praepositus in Hispania,
 necnon Fulginatensis Episcopus, ac
 Presbyter Cardinalis tit. S. Mariæ in
 Ara Cœli VIII. Alfonsus Caraffa,
 patria Neapolitanus, Pauli IV. Pontifi-
 cis Nepos, ac Montis-Belli Marchio-
 nis Filius, qui ex Archiepiscopo Nea-
 politano Presbyter Cardinalis tit. S. Ni-
 colai electus fuit. IX. Vitellotius Vi-
 tellius Nobilis Tiphernas, in umbria
 natus, ubi etiam Episcopalem Sedem
 tenuit, eratque Cameræ Apostolicæ Cle-
 ricus, necnon Immolenis Episcopus,
 & Cardinalis Diaconus tit. SS. Sergii,
 & Bacchi, postea S. Mariæ in porticu,
 ac denique S. Mariæ in via lata. X. Joan-
 nes Baptista Ghislierius patria Roma-
 nus, ex nobili Ghisileriorum familia
 ortus, Cameræ Apostolicæ Præses, Car-
 dinalis Diaconus tit. S. Luciæ, ac de-
 dum S. Nicolai in carcere.

§. CVI.

Joannis Martini Siliceti obitus.

Ciaton.
p. 846.
And. Vi-
torel. Add.
ad Ciaton.

Eodem, quo hi Cardinales crebantur,
 anno Sacrum Purpuratorum Col-
 legium quinque suorum mortem luge-
 bat. Hos inter primus erat Joannes
 Martinus de Guiso, seu Guiarro ex op-
 pide

pido Villagarsia in Castella ex quodam **Sæcul. XVI.**
 agricola Patre suo natus. Hic postea **A.C. 1557.**
 mutato Guiarri nomine, quod *Stupidum*
 sonat, (*) Siliceus appellari voluit,
 idemque nomen suæ familiæ po-
 steri adoptabant. Porro Joannes lle-
 renæ Grammaticæ literis operam na-
 vabat, ac qualibet Sabbati die Villa-
 graciæ, a qua urbe ignobile hoc op-
 pidum haud multum distabat, rediens,
 ad totam hebdomadæ panem collige-
 bat: postea vero Hispalin profectus ibi-
 dem percurso Philosophiæ curriculo Ro-
 manam venire statuit, iterque jamjam
 aggressus est. Verum Valentiam per-
 transiens, atque inopia pressus ibidem
 cuiusdam Nobilis juventuti literis im-
 buendæ operam dare cogebatur: cum
 autem in eadem urbe arctam cum quo-
 dam Monacho amicitiam sibi concilia-
 set, hic rarum hujus juvenis ingenium,
 ingentemque literarum ardorem in eo
 admiratus eidem Author extitit, ut
 potius Parisios, quam Röman conter-
 deret: Itaque Joannes hoc consilium se-
 cutus rebus suis optime consulebat;
 quippe præter larga, quæ in hac urbe

L 1 5

ad

(*) Ciaconius loc. cit. inquit, quod Joa-
 nes Guiarrus fuerit cognominatus, quod lati-
 ne *saxum*, aut *filicem* sonat, unde se cognomi-
 nari *Siliceum* voluisse ferunt.

Sæcul. XVI.

A C. 1557.

ad suam sustentationem collegerat, sub-
fidia artium Liberalium Magister, nec-
non in Universitate Rector renuntiatus
est: attamen patriæ suæ affectu com-
motus in Hispaniam rediit, ubi in Sal-
manticensi Academia Philosophiæ Pro-
fessor, ac demum in Ecclesia Coriensi
inter Canonicos Theologos numeraba-
tur, postea vero a Carolo V. Cæfare
in Philippi II. Filii sui Moderatorem se-
lectus, eidem a confessionibus, atque
eleemosynis erat, denique ab eodem
Imperatore ad Carthaginem Episco-
patum nominatus Anno Christi millesi-
mo quingentesimo quadragesimo tertio
Pacem - Augustam decernebatur, ut
Mariam Lusitaniæ Principem proxime
Philippo desponsandam exciperet, quo
muneris honore Joannes sibi Toletanum
Archiepiscopatum aquisierat.

Præterea hic Præsul continuato stu-
dio sese accerrimum Religionis Catho-
licæ defensorem exhibebat, seque in-
victo animo hæresis propagationi oppo-
nebat, simulque redditus suos in facros usus
impendebat, & potissimam eorum par-
tem vel sublevandis pauperum miseriis,
vel ornandis Ecclesiis dicabat, unde To-
letanum Templum præclaro tantæ libe-
ralitatis, ac pietatis monumento illu-
stratum effulget, eidemque omnia prædia
olim divendita restituit, reddita empto-
ribus

ribus pecunia; insuper ab hac Ecclesia Sæcul. XIV.
Viros minus dignos excludens Canonis A.C. 1557.
cos probatæ virtutis substituit, legem-
que postea a Paulo IV. approbatam con-
dedit, vi cuius nemo de Judæorum,
aut Maurorum stirpe natus in eadem
Ecclesia Sacri beneficii titulo honestare-
tur. Exstruxit etiam intra Ecclesiam
Toletanam magnificum prorsus Sacel-
lum sub invocatione Beatissimæ Virgi-
nis, ubi etiam duo condidit Collegia,
in quorum uno quadraginta pueri pro
Sacro Ecclesiæ Ministerio omni virtu-
tum genere excolerentur, in altero au-
tem totidem puellæ Nobiles, & orpha-
næ, necnon ingenuo genere natæ edu-
carentur, ac demum Viro maturæ in
matrimonium collocarentur adjecto re-
ditu congruo: Præterea mulierum pro-
stitutarum domum, in qua præteritæ
vitæ noxas pœnitentia expiarent, ex-
struxit, atque integro anno cunctos Xe-
nodochii publici Toletani pauperes suis
impensis sustentavit, necnon inter cete-
ros egenos, qui in civitate, & Diœcesi
sua habitabant, plusquam septendecim
aureorum millia distribuit. Harum vir-
tutum fama excitatus Pontifex Joannem
Anno Domini millesimo quingentesimo
quinquagesimo quinto Mense Decembri
Cardinalium Collegio adscripsit, qua
tamen dignitate haud diu fruebatur,
nam

Sæcul. XVI
A.C. 1557.

nam Toleti ex calculi doloribus ferme octogenarius Anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo septimo die trigesima prima Maij fatis functus, sepultusque est in Ecclesia a se ædificata pro illis virginibus, quas etiam in supremæ voluntatis suæ tabulis omnium bonorum hæredes scripserat, ut in honestiori connubio collocari possent. De cetero quasdam concinnavit paraphrases in orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam unacum annotationibus in Canticum *Magnificat*, quas Mariæ Angliae Reginæ præter tractatum de legibus, & Ecclesiæ Toletanæ statutis nuncupabat. Porro superstitem reliquerat fratrem suum nomine Laurentium, qui aliquam puellam ex Cavajalorum genere progenitam sibi matrimonio sociavit.

§. CVII.

Annebaldi Cardinalis fata.

Aubery l. c. Alter ex Cardinalibus hoc anno defunctis erat Jacobus Annebaldus natione Gallus in Normanniæ Provincia ex Joanne Annebaldo, & Maria Blosfata natus, fratremque habuit Claudium Annebaldum Marescallum, & Gallicæ classis Præfectum. Is clericali militiae adscriptus Joannis La Veneur, seu Venatoris Avunculi sui curæ tradebatur,